

Nyílt szívvel ráköszöntek Csapó Erikára, mint ismerősre a véradók, és elbeszélgettek vele az ünnepi nosztalgia-véradáson Debrecenben, a Napló Székházban. Nem csak az ünnepnap arcát és nem csak közismert sportolót ismerték fel, hanem donortársukat is.

Bárkinek bármilyen segítségre volt szüksége, az elsők közt segített: Törökné Csapó Erika (fotók: Gyarmati Gábor)

Még nem volt ilyen nyílt, közvetlen, meghitt légkörű magyar véradók napi nosztalgia-véradás megyénkben. Meglehet, hogy ilyenek voltak a régi idők véradásai. A véradónap arcának **Török né Csapó Erikát** –

a DVSC válogatott kézilabda-játékosát, jelenleg az utánpótlás csapat edzőjét – kérte fel a Magyar Vöröskereszt megyei és Debrecen Területi Szervezete. A közismert sportoló és edző november 29-én Debrecenben a Napló Székházban köszöntötte a donorokat, és vért adott. Az első perctől oldott légkört, csapathangulatot teremtett. A véradók, amint beléptek a terembe, megőrültek, és beszélgetni kezdtek vele, mint régi ismerőssel. Később elmondták, hogy nem csak hírességként szeretik, tisztelik, hanem donorként is, hiszen sokszor találkoztak vele véradásokon.

A szerencsés 13-as

A véradás bajnoka is – csapatjátékos a donorok csapatában

Írta: megyei.szerkeszto

2018. december 03. hétfő, 11:50 - Módosítás: 2018. december 03. hétfő, 12:18

– Ez éppen a 13. véradásom! – örült meg Csapó Erika az egybeesésnek a véradás előtt. Mint érdeklődésünkre elmondta, a mezszáma a 13-as volt, mely évtizedeken át rengeteg szép sikert hozott. Szimpatikus neki ez a sokak által szerencsétlennek tartott szám. Németországban, például, nem is volt 13-as mez. Ott ezért a 67-es számot választotta. – Az összes esküvőm (azaz kettő) péntek 13-ára esett - ezt a tényt is mindig hozzáfűzöm a jó hangulat kedvéért, ha szóba kerül a téma – jegyezte meg.

– Az első véradásunkra együtt mentünk el a férjemmel. Születésemtől nagyon erős bennem a szociális érzékenység. Bárkinek segítségre van szüksége, az elsők közt megmozdulok – válaszolt. A növendékeit is motiválja véradásra, segítségnyújtásra: – Nem sportolókat, embereket nevelünk, ez az alapelvem.

Célom, hogy kialakuljon bennük az alapvető társadalmi felelősségtudat, a segítőkész szándék. A növendékeimnek tudniuk kell, hogy a jó sportteljesítményükhöz rengeteg segítséget, szeretetet kaptak. Érezzék, hogy ezt vissza kell adni. Szinte minden jótékonyági megmozduláson az elsők közt ott vagyunk.

Vért adni: élmény

Csapó Erika, amíg tehetete maradt, beszélgetett a véradókkal

– Magas a fájdalomtűrő képességem, nem félek a vérvételtől és semmilyen orvosi beavatkozástól. Szerintem mindenkinek magának kell tudnia, éreznie, hogy alkalmas e a feladatra – mondta. S megjegyezte, nagyon jó érzés számára, hogy ily' módon segíthet. A legjobb véradói élményei közé tartozott, amikor irányítottan adott vért. Négyyszer tehetete meg, ebből kétszer közeli ismerősnek, munkatársnak könnyítette meg a gyógyulást.

A véradás bajnoka is – csapatjátékos a donorok csapatában

Írta: megyei.szerkeszto

2018. december 03. hétfő, 11:50 - Módosítás: 2018. december 03. hétfő, 12:18

Fontos: adni, visszaadni

– Országos szinten óriási tisztelet és szeretet övez, akárhová megyek. Egykori játékosként és emberként, amit csak tudok, szeretnék visszaadni. Nekem ez nagyon fontos, és ha az az alkalom rá, hogy a véradónap arca legyek, akkor azonnal vállalom – felelte célzott kérdésünkre.

Törökné Csapó Erika maradt a véradáson és beszélgetett a donorokkal, amíg csak tehetett; csak akkor ment el, amikor mérkőzésre kellett indulnia.

Versenyeztek, ki ad gyorsabban vért

Százharmincötödször adott vért **Zoványi István**. A Magyar Vöröskereszt elismerő kitüntetését – mint 130-szoros jubiláló donor – november 27-én vette át a debreceni véradóünnepségen a Debreceni Művelődési Központban, és 29-én már vért adott a Napló Székházban. Mint elmondta, 20 évesen nyújtotta először segítő karját, amikor a Biogál Gyógyszertárban dolgozott. – Egyik nap egyedül maradtam. Kérdeztem, hová tűntek a többiek. Megtudtam, hogy vért adni mentek. – No meglátjátok, ha ti bírjátok, én is! – gondoltam, és legközelebb elmentem vért adni. Függettem, hiszen ezzel segíthetek honfitársaimnak. Műtétekhez, súlyos betegségek kezeléséhez sok vérkészítményre van szükség. Idősebb fiamat is erre neveltem, most 20-25-szörös véradó – mondta el érdeklődésünkre véradása után a kolbászt falatozva.

Anekdotázás közben: Zoványi István és Vékony Tibor

Körülbelül egyszerre végeztek **Vékony Tiborral**, aki érdeklődve hallgatta, majd kérdésünkre elmondta, hogy 1978-ban adott először vért, de ez nem is volt olyan egyszerű. – Éppen szűrni készültek a túvel, mikor a nővért megállították, mert észrevették, hogy nem vagyok még 18

A véradás bajnoka is – csapatjátékos a donorok csapatában

Írta: megyei.szerkeszto

2018. december 03. hétfő, 11:50 - Módosítás: 2018. december 03. hétfő, 12:18

éves. Néhány nap híja volt. Szeptember 21-én születtem, és korábban küldtek iskolába, eltérve a szokástól. Előfelvételisnek nevezték a jelenséget. Természetesen amint betöltöttem a 18-at, vért adtam, és ez rendszeres lett. Fontos a véradás. Kis dolog nekem, és másokon segíthetek. A honvédségnél szimpatikus volt az a két nap eltávozás, amit cserébe kaptunk – mondta.

A két véradó együtt felidézte a múltat, amikor a befőttesüveg külsejű edénybe vették a vért, s látták, ahogy habzik. – Versenyeztünk a véradáson. Figyeltük, kinek sikerül gyorsabban végezni, és az utolsó fizette az italt aznap – mondta Zoványi úr. A munkahelyi véradásokon a hölgyek választhattak, hogy sört vagy üdítőt kérnek, és természetesen munkaidőben az utóbbi volt a népszerűbb a gyengébb nem tagjainál. – Megkértük a hölgyeket, hogy kérjenek sört, s felajánlottuk, hogy cserébe veszünk nekik üdítőt a büfében. A lányok megtették. Csodálkoztak is a vöröskeresztesek, milyen sok nő iszik sört nálunk. Mi meg nevettünk, és eltettük a söröket – idézte fel megnevettetve mindenkit.

A fotóriport megtalálható Facebook-oldalunkon: https://www.facebook.com/pg/hajdubiharmegye.voroskereszt/photos/?tab=album&album_id=2002627163164651

A képeket **Gyarmati Gábor** készítette.